

TON DIJKMAN

SOUL ROOTS

Al jaren is hij een vertrouwde naam in de Nederlandse drumwereld, als stevige rockdrummer, als ingehouden baladebegeleider, als multi-inzetbare inhuurkracht. Ton Dijkman staat niet bekend als een drummers-drummer, maar is nu wel getrukt in de weer met fusionband Free Kick, met name op de debuut-cd *The Eyes Of The Sphinx*. Hij verdiende zijn sporen onder anderen bij Jan Akkerman, Julia Loko, Adje van de Berg, Kaz Lux, maar is ook niet vies van het Nederlandstalige circuit. Hij is volledig autodidact, luistert graag naar de melodietjes van het drumstel, noemt Ravel de oudste fusion die er is, en beschouwt zichzelf als een R&B-drummer. Een zogenaamd hoog-tijd-interview.

door Bouke Bijlsma

'Drums moeten sex hebben. Ik krijg op les wel eens van die jongens van het conservatorium. Die zitten normaal 's ochtends vroeg in zo'n lokaal muisstil een combo-met-zangeres te begeleiden, en daar krijg je niet echt een lekkere feel van. Dan komen ze bij mij om wat praktische live-dingen te leren. Ze krijgen toch steeds dezelfde stuff. Als ze geluk hebben, krijgen ze les van Danny Sahupala, Lucas van Merwijk, of Marcel Serierse, maar verder krijgen ze onafhankelijkheids-oefeningen en weten ze bij god niet wat ze daar live mee aan moeten. Als ze in een bandje wat lekkers willen spelen, dan hebben ze dat nog nooit geleerd. Ik heb zelf nooit les gehad, en soms is dat een beperking, maar ik speel nou eenmaal liever intuïtief. Ik ben gek op iemand als Omar Hakim bijvoorbeeld, dat is ook een harstikke intuïtieve drummer, dat spat er gewoon uit, geweldig. Ik heb nu zelf een boekje geschreven, *Updated Rhythm* genaamd - ik weet wel, voor een conservatorium is het niks, het is geen methode - maar het zijn allemaal praktische dingetjes, grooves, breaks, dingen die je echt kunt spelen. Niet van die oefeningetjes die je twintig keer moet herhalen; eerst tien keer met rechts beginnen en dan tien keer met links. Ik weet ook wel dat je moet oefenen om een bepaalde bagage te hebben, maar daar draait echt niet alles om.'

'Ik hou veel van oude soul, van songs: Marvin Gaye, Gladys Knight & The Pips, The Temptations, Quincy Jones. Maar ik ben ook gek van The Yellowjackets met Will Kennedy en Weather Report. Die link met Weather Report zit er bij Free Kick sowieso nogal duidelijk in. Toch denk ik dat we toch steeds meer een eigen stijl zullen gaan ontwikkelen. De nieuwe cd wordt een stuk minder Weather Report en ik ga er ook meer mijn persoonlijke stempel op drukken. Bij de eerste cd zat ik er nog maar net bij en stond de muziek al grotendeels vast. Nu heb ik me meer bemoeid met het schrijven van de nummers.

foto Bas Westenberg

'Een roffel, wat is dat?'

'Free Kick is een vaste band die al een paar jaar bestaat. Ik zit er nu ruim een jaar bij en ik denk dat we wel toekomst hebben. We hebben op het North Sea gespeeld en op Jazz Mecca, de cd doet het redelijk, maar je weet het natuurlijk nooit. De fusionwereld is nogal vreemd. Bandjes komen en gaan en het lijkt wel of het in Nederland niet echt serieus wordt genomen. Vergis je trouwens niet: iemand als Zawinul heeft in de VS ook de grootste moeite om een tour van de grond te krijgen. Daarom heb ik ook veel respect voor die jongens van Coopertest, die gaan er helemaal voor en zetten alles voor de band opzij. Te gek hoor. Ik heb trouwens wel het gevoel dat ik als drummer meer in de picture ben, nu ik in een fusionbandje speel. Daar moet ik wel om lachen. Ik geloof best dat je in deze muziek wat creatiever en meer open speelt dan bij rock, maar ik ga gewoon zitten en ik speel wat ik lekker vind, dat is alles. Ik beschouw mezelf niet als een rockdrummer of een fusiondrummer. Maar als het een naam moet hebben, zeg dan maar R&B, die categorie hebben jullie nog niet bij Slagwerkkrant. Dan weet ik tenminste zeker dat ik niet in het verkeerde hokje geplaatst word.'

'Ik ben nogal laat begonnen met drummen, toen ik een jaar of zeventien was. Mijn vader was ook drummer en hij waarschuwde me altijd voor de muziekwereld: "Muzikanten gaan alleen voor zichzelf, daar zul je geen vrienden aan over houden." Maar ik vond drummen te gek. Ik had een tape van Junior Walker & The Allstars en een oud drumstelletje en dan zat ik op zolder met die muziek mee te spelen. Vandaar mijn soulroots. Daarna kwam ik in een soort country-rock-achtig circuit terecht. The Eagles en zo. Daarna heb ik ook wel fusion gespeeld, Solution-achtige dingen. Toen ik negentien was ontmoette ik Jan Akkerman voor het eerst, dat was tijdens een jamsessie zo'n beetje aan het eind van zijn Focus-periode.'

'Pierre van der Linden was daar ook en

van hem wilde ik wel les hebben. Ik maakte een afspraak voor een eerste les. Dat zou ook meteen de laatste worden. Ik ging achter het drumstel zitten en hij zei: "Speel maar een roffel." Ik zei: "Een roffel, wat is dat?" Hij dacht dat ik hem in de maling zat te nemen en hij werd een beetje boos, maar ik zei: "Sorry, ik weet het echt niet." Kan je je voorstellen? Dat was dus geen succes. Ik heb daarna nooit meer drumles gehad. Ik ben gewoon veel gaan spelen en heb zodoende alles in de praktijk geleerd. Bertus Borgers, Cherry Wijdenbosch, Sue Challoner, Jan Akkerman en een heleboel studiowerk. Ik geloof dat ik voor heel Nederland wel iets heb ingespeeld.'

'Ik ga zelf nu ook een solo-project doen. Een cd met eigen stukken en daarop volgend een tourtje van een paar maanden. Ik schrijf zelf veel muziek, meestal op gitaar en daarna gaat zo'n nummer de computer in. Je moet denken aan Tower Of Power-achtige dingen, Steps Ahead, soul met blazers, fusion. Dat is het probleem met mij; ik vind alles mooi. Het zal ook wel weer een volledig verkeerde opzet zijn, maar ik doe toch gewoon wat ik zelf leuk vind. Het worden in elk geval vier instrumentale nummers en vier vocale, die ik zelf ga zingen. Wat voor stem ik heb? Ze zeggen wel een soort kruising tussen Bill Withers en Paul Young, zo'n keelgeluid. Oh jongen, ik heb zo'n vreselijke stem.'

Ton Dijkman speelt op Yamaha. Hij wisselt zijn Maple Custom (22", 8", 10", 14") af met zijn Recording (zelfde maten, met een 13" erbij). Die laatste 'flapt wat meer' en is bij opnamen altijd goed. 'De eerste klinkt iets minder net en heeft een open sound.' Van zijn 25 snaredrums zijn de 13" Yamaha Weckl en de 12" Sonor Hilite favorieten. Wat betreft bekkens gaat Dijkman voor de K Zildjans. Een 13" KZ hi-hat, een 12" splash, een 14" Dark Crash en een 16" Dark Thin Crash, een 20" Heavy Ride of een Custom Dry en een 18" China. Verder gebruikt Dijkman Yamaha hardware, Remo vellen en wat Latin Percussion accessoires, waarvan twee timbales (12" en 16") het meest opvallen.